

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 6. juli 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 342 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EI).

21. august 2009

J.nr. 09-119-0200/2009-0008978

Spørgsmål nr. 342:

”I forlængelse af svaret på spørgsmål 302 bedes ministeren redegøre for, hvor lang tid skal man have arbejdet i Danmark efter at være kommet fra et andet EU/EØS-land for at kunne få fuld kontanthjælp.”

Endeligt svar:

EU/EØS-borgeres adgang til kontanthjælp er betinget af, at den pågældende har opnået status som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende etc. i EU-rettens forstand.

I henhold til EF-domstolens praksis beror det på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en EU/EØS-borger kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand.

EF-Domstolen har gentagne gange fastslået, at enhver person, der udøver faktisk og reel beskæftigelse, bortset fra beskæftigelse af så ringe omfang, at den fremtræder som et rent marginalt supplement, skal anses for arbejdstager. Der kan ikke ved vurderingen fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal have varet.

Domstolen har i den såkaldte Ninni-Orasche-dom (sag C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand.

Der skal dog i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret og individuel vurdering. Domstolens 10-ugers grænse i Ninni-Orasche-sagen kan alene anses for at være et eksempel på en sag, hvor et arbejde af 10 ugers varighed ansås for tilstrækkeligt.

For så vidt angår en EU/EØS-borger, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil denne efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand.

Om dette er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering.

Omvendt vil en person, der i henhold til en tidsbegrænset ansættelse har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid opfylde betingelserne for at blive anset for arbejdstager.

Der skal altid foretages en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag.

Venlig hilsen

Inger Støjberg